

BACHMAT (12) *sb m*

Oba a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg N bachmat (2). ◇ D bachmatowi (1). ◇ A bachmata (2). ◇ L bachmacie (1). ◇ pl G bachmat(o)w (1). ◇ A bachmaty (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Koń tatarski, krępy, silny, wytrzymały koń konnicy bojowej; caballus Moschoviticus et Scythicus Cn [bachmatus Łac śr] (11) : Wdowy niechay wfiadaią/ ná Tureckie konie/ Mężátki ná báchmáty BielSat L3v [idem BielSjem 26]; Gdiż mocniejszy Polłki koń/ richley báchmát pádnie. RejZwierc 183, 243; PaprPan I2; Konia też nie obciążay zbroią ani łzaty/ Z łwey źiemie przyrodzoney miey Rułkie Báchmáty BielSjem 31, 21, 26; BielRozm 6; KochAp 5; Y łtála krwáwemu Pokazał zwycięfzcy twarz kiedy rączemu Báchmátowi drudzy nie zbroi wfaią SzarzRyt C2.*

Zwrot: »użyć by bachmata«: Bo ná co go obroćifz/ iscie by báchmátá/ Vżywiefz w káždey rzeczy/ pewnie páná brátá. RejZwierz 89v.

2. *Szybki koń (też o nietypowym chodzie, inochodziec) (1) : Tolutarius equus, Inochodnik/ báchmat. Mqcz 457d.*

KN